

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
เรื่อง การใช้มาตรการบังคับทางปกครองแก่ทรัพย์สินที่ถูกยึดอายัด
เพื่อมิให้หน่วยงานของรัฐได้รับชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน

สำนักงานปรมาณเพื่อสันติได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ วท ๐๔๐๗/๕๕๔๓ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อปัญหาเกี่ยวกับการใช้มาตรการ บังคับทางปกครองโดยการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ สรุปความได้ว่า สำนักงานปรมาณ เพื่อสันติได้มีคำสั่ง ที่ ๒๙๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ให้นายเกรียงศักดิ์ ภัทราคม อดีตเลขาธิการสำนักงานปรมาณเพื่อสันติ รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๔๑,๕๓๓,๒๐๐ บาท เนื่องจากนายเกรียงศักดิ์ฯ ได้กระทำการด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ในการส่งจ่ายเงินค่าจ้างตามโครงการจ้างที่ปรึกษาศูนย์วิจัยนิวเคลียร์องค์การให้แก่บริษัทที่ปรึกษา โดยไม่ได้รับผลงานครบถ้วนตามสัญญา เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย แต่นายเกรียงศักดิ์ฯ มิได้นำเงินมาชำระและได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางเพื่อขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งสำนักงาน ปรมาณเพื่อสันติดังกล่าว ต่อมาศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๙๔๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งสำนักงานปรมาณเพื่อสันติ ที่ ๒๙๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เฉพาะส่วนที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระเงินเกินกว่าจำนวน ๖,๙๒๒,๒๐๐ บาท นายเกรียงศักดิ์ฯ ผู้ฟ้องคดี และสำนักงานปรมาณเพื่อสันติผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ของศาลปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุด ซึ่งปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง สูงสุด

อย่างไรก็ดี สำนักงานปรมาณเพื่อสันติเห็นว่านายเกรียงศักดิ์ฯ มีหน้าที่ต้องนำเงิน มาชำระแก่สำนักงานปรมาณเพื่อสันติ จำนวน ๖,๙๒๒,๒๐๐ บาท ตามคำพิพากษาศาลปกครองกลาง ซึ่งผูกพันคู่กรณีที่จะต้องปฏิบัติตามคำบังคับจนกว่าคำพิพากษานั้นจะถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขกลับ หรือดลเสีย ตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับคำสั่งสำนักงานปรมาณเพื่อสันติ ที่ ๒๙๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ พร้อมดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๖,๙๒๒,๒๐๐ บาท นับแต่วันที่ นายเกรียงศักดิ์ฯ ทราบคำสั่งดังกล่าว คือวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ จนถึงวันที่นายเกรียงศักดิ์ฯ ได้ชำระเงินให้แก่สำนักงานปรมาณเพื่อสันติเสร็จสิ้น สำนักงานปรมาณเพื่อสันติจึงได้ดำเนินการ สืบทรัพย์เพื่อใช้มาตรการบังคับทางปกครองกับทรัพย์สินของนายเกรียงศักดิ์ฯ โดยจะครบกำหนด ระยะเวลาในการใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับมาตรา ๒๗๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๖๐ แต่เนื่องจากมีทรัพย์สินบางรายการที่ปรากฏจากการดำเนินการสืบทรัพย์ พบว่านายเกรียงศักดิ์ฯ มิได้มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ เนื่องจากนายเกรียงศักดิ์ฯ ได้ทำนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์

และสิทธิครอบครองในทรัพย์สินดังกล่าวให้แก่บุตรชายทั้งสอง ได้แก่ นายภคพงศ์ ภัทราคม และ นายภคธรรม ภัทราคม ดังต่อไปนี้

๑. ที่ดิน โฉนดที่ดินเลขที่ ๔๒๖๗๓ หน้าสำรวจ ๒๖๕๑ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๒๖๗๔ หน้าสำรวจ ๒๖๕๒ ตำบลโสนลอย (คลองพระราชพิมล) อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ซึ่งนายเกรียงศักดิ์ฯ ได้ทำนิติกรรมประเพณีการให้ โดยโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่นายภคพงศ์ฯ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๑

๒. ที่ดิน โฉนดที่ดินเลขที่ ๓๖๔๑๑ เลขที่ ๗๑ หน้าสำรวจ ๒๓๘๔ ตำบลตลาดขวัญ (บางแพรก) อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ซึ่งนายเกรียงศักดิ์ฯ ได้ทำนิติกรรมประเพณีการให้ โดยโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่นายภคพงศ์ฯ และนายภคธรรมฯ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๑

๓. ที่ดิน หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ ๔๘๙ ตำบลศรีประจันต์ อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งนายเกรียงศักดิ์ฯ ได้ทำนิติกรรมประเพณีการให้ โดยโอนสิทธิครอบครองให้แก่นายภคพงศ์ฯ และนายภคธรรมฯ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

๔. รถยนต์ ยี่ห้อ NISSAN คันหมายเลขทะเบียน กน ๓๓ นนทบุรี ซึ่งนายเกรียงศักดิ์ฯ ได้ทำนิติกรรมประเพณีการให้ โดยโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่นายภคธรรมฯ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติจึงได้ประสานงานกับพนักงานอัยการเพื่อฟ้องเพิกถอนนิติกรรมการโอนกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองในทรัพย์สินของนายเกรียงศักดิ์ฯ ซึ่งพนักงานอัยการได้พิจารณาจัดทำคำฟ้องและยื่นฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดนนทบุรีแล้วเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ อย่างไรก็ดี สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติพิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อให้การใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึดหรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าวมีความถูกต้องและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติจึงขอหารือในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. เมื่อศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ที่ ๒๙๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เฉพาะส่วนที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระเงินเกินกว่าจำนวน ๖,๙๒๒,๒๐๐ บาท สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติจะสามารถออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนฉบับใหม่ เพื่อแก้ไขคำสั่ง ที่ ๒๙๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ให้สอดคล้องกับคำพิพากษาศาลปกครองกลาง โดยให้นายเกรียงศักดิ์ฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๖,๙๒๒,๒๐๐ บาท ได้หรือไม่ อย่างไร และหากสามารถแก้ไขคำสั่งดังกล่าวได้แล้ว ระยะเวลาในการใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของนายเกรียงศักดิ์ฯ จะสามารถนับระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนฉบับใหม่ได้หรือไม่ อย่างไร

๒. กรณีที่พนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดนนทบุรี เพื่อขอให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมการโอนกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองในทรัพย์สินทั้งสี่รายการข้างต้น โดยในระหว่างที่ศาลยังมิได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนการฉ้อฉลดังกล่าว สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติในฐานะเจ้าหนี้ตามคำสั่งทางปกครองจะสามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของนายเกรียงศักดิ์ฯ ที่ได้ทำนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยการฉ้อฉลเป็นทางให้เจ้าหนี้เสียเปรียบ ตามมาตรา ๕๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับมาตรา ๒๙๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ได้พิจารณาข้อหาหรือของสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ โดยมีผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า เมื่อศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ที่ ๒๙๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เฉพาะส่วนที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระเงินเกินกว่าจำนวน ๖,๙๒๒,๒๐๐ บาท สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อขอให้ศาลพิพากษายกคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ซึ่งมาตรา ๗๐^๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙ บัญญัติให้ในกรณีที่คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นให้การปฏิบัติตามคำบังคับไว้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ ให้รอการบังคับคดีไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด อีกทั้งปรากฏข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาของศาลปกครองกลางว่านายเกรียงศักดิ์ฯ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอทุเลาการบังคับไว้เป็นการชั่วคราวและศาลปกครองได้มีคำสั่งยกคำขอทุเลาการบังคับดังกล่าว คำสั่งสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ที่ ๒๙๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ จึงยังมีผลใช้บังคับอยู่ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติจึงสามารถดำเนินการบังคับตามคำสั่งสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ที่ ๒๙๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ได้ ดังนั้น สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติจึงไม่มีเหตุจำเป็นต้องเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวและออกคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนฉบับใหม่เพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลปกครองกลางแต่อย่างใด และเมื่อได้ให้ความเห็นแล้วว่าสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติไม่จำเป็นต้องออกคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนฉบับใหม่เพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลปกครองกลาง กรณีจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นเรื่องการันระยะเวลาการใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนฉบับใหม่อีก

ประเด็นที่สอง เห็นว่า มาตรา ๕๗^๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติให้การใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยวิธีการยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

^๑มาตรา ๗๐ คำพิพากษาศาลปกครองให้ผูกพันคู่กรณีที่จะต้องปฏิบัติตามคำบังคับนับแต่วันที่กำหนดในคำพิพากษาจนถึงวันที่คำพิพากษานั้นถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขกลับหรือดเสีย

ในกรณีที่คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้รอการปฏิบัติตามคำบังคับไว้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ ให้รอการบังคับคดีไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด แต่ถ้าเป็นกรณีที่มีการอุทธรณ์และเป็นคดีที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด คู่กรณีฝ่ายชนะคดีอาจยื่นคำขอต่อศาลปกครองชั้นต้น หรือศาลปกครองสูงสุด แล้วแต่กรณี โดยชี้แจงเหตุผลอันสมควรที่ขอให้มีการปฏิบัติตามคำบังคับ และให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาคำขอและมีคำสั่งตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

^๒มาตรา ๕๗ คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ผู้ใดชำระเงิน ถ้าถึงกำหนดแล้วไม่มีการชำระ โดยถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่ที่มีหนังสือเตือนให้ผู้นั้นชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือน เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้น และขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วน

วิธีการยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนผู้มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดหรือขายทอดตลาดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่จึงต้องนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาบังคับใช้โดยอนุโลมเพียงเท่าที่เหมาะสมกับลักษณะของเรื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของคำสั่ง ทางปกครองที่เรียกให้ชำระเงินเท่านั้น โดยกรณีใดที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งกำหนดให้เป็นสิทธิของเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาและอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดีก็นำมาอนุโลมใช้ โดยถือว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่ออกคำสั่งให้คดีใช้ค่าสินไหมทดแทนและเจ้าหน้าที่ ผู้ใช้มาตรการบังคับทางปกครอง

เมื่อข้อหาเรื่องนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ภายหลังจากที่สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ได้มีคำสั่งให้นายเกรียงศักดิ์ฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน นายเกรียงศักดิ์ฯ มิได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติจึงได้ดำเนินการสืบทรัพย์แล้วพบว่านายเกรียงศักดิ์ฯ ได้ทำนิติกรรม โอนกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองในทรัพย์สินของตนให้แก่บุตรชายภายหลังจากวันที่รับทราบคำสั่ง ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จึงเป็นการยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินเพื่อมิให้สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ได้รับชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติจึงสามารถใช้มาตรการบังคับ ทางปกครองโดยการยึดหรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าวได้ตามมาตรา ๕๗^๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครองฯ โดยไม่จำเป็นต้องฟ้องเพิกถอนการโอนทรัพย์สินให้แก่บุตรชายตามมาตรา ๒๓๗^๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เสียก่อนแต่อย่างใด ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงตามคำพิพากษา ศาลฎีกาที่ ๖๓๘/๒๕๔๙^๕

(นางสาวจรรวณ เสงตระกูล)

รองเลขาธิการฯ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๖๑

^๓โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๔มาตรา ๒๓๗ เจ้าหน้าที่ขอที่จะร้องขอให้ศาลเพิกถอนเสียได้ซึ่งนิติกรรมใด ๆ อันลูกหนี้ ได้กระทำการตั้งรู้ว่าจะเป็นการให้เจ้าหนี้เสียเปรียบ แต่ความข้อนี้ท่านมิให้ใช้บังคับ ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ทำ นิติกรรมนั้น บุคคลซึ่งเป็นผู้ได้ลาออกแต่การนั้นมีรู้เท่าถึงข้อความจริงอันเป็นการให้เจ้าหนี้ต้องเสียเปรียบนั้นด้วย แต่หากกรณีเป็นการทำให้โดยเสนหา ท่านว่าเพียงแต่ลูกหนี้เป็นผู้รู้ฝ่ายเดียวเท่านั้นก็พอแล้วที่จะขอเพิกถอนได้

บทบัญญัติดังกล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ท่านมิให้ใช้บังคับแก่นิติกรรมใดอันมิได้มีวัตถุเป็นสิทธิ ในทรัพย์สิน

^๕คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๓๘/๒๕๔๙ สรุปสาระสำคัญได้ว่า เมื่อโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ ตามคำพิพากษาอ้างว่าทรัพย์สินที่โจทก์ขออนุญาตเป็นของจำเลยโดยเป็นสินสมรสของจำเลยกับสามี แต่ได้โอนให้ ผู้คัดค้านซึ่งเป็นบุตรโดยสมยอมเพื่อยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินให้พ้นจากการบังคับคดีและยืนยันให้ยึด เจ้าพนักงาน บังคับคดีต้องยึดทรัพย์สินดังกล่าว แต่เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีไม่ดำเนินการยึด โจทก์จึงมีสิทธิร้องขอให้ ปลดปล่อยทุกข์ โดยขอให้ศาลไต่สวนและมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดียึดทรัพย์สินดังกล่าวได้ ตามนัยแห่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๘๓ วรรคสอง โจทก์หาจำต้องฟ้องขอให้เพิกถอนการโอน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๓๗ เสียก่อนไม่